

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

☐ ☐

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

☐ ☐

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Mișcările Rusiei.

Manevrele de primăvară ale Rusiei, ce se vor ținea la granița monarhiei noastre, au inspirat serioase îngrijiri în cercurile conducătoare din Viena și Berlin, mai ales pentru proporțiile extraordinare ale acestor manevre și pentru suma înspăimântătoare, ce s'a proiectat spre acest scop: peste două sute milioane ruble.

Iarăș încep să răzbată prin presă glasuri cobitoare, cari repetă povestea începută încă cu prilejul, când a izbucnit întâiul războiu balcanic, că adevărată mâna Rusiei a pus în acțiune toate firele acastui războiu, de care avea să se folosească, pentru ca la timpul potrivit să se încalce cu Austro-Ungaria și cu aliații ei Germania. După încetarea primului războiu balcanic, Rusia a atârnat mai departe, făcând să izbucnească iarăși în flacări, cărbunii, ce păreau potoliți sub spuză. Pacea dela București a pus zăgaz acestor vărsări de sânge interminabile, dar spiritul de răsvrătire plutește încă de-asupra beligeranților, ce și-au întins mâna de pace.

Cum n'a reușit cu machinațiunile din Balcani, Rusia — care predică pace și se înarmează până în dinți în aceeași vreme — recurge la un mijloc mai expeditiv, urcând numărul soldaților și votând sume exorbitante pentru mobilizarea de primăvară.

Țarul și-a exprimat dorința, ca armata să fie sporită cu 111 mii soldați, ceea ce peste trei ani face 333 mii, o cifră foarte respectabilă, la care se adaugă contingentul *anual* de 75 mii, votat deja de dumă. Care va fi urmarea fatală a acestei atitudini războinice?

Austro-Ungaria și Germania vor ridica și ele contingentul ar-

matei, vor vota nouă sume grozave pentru aprovizionarea cu arme, pentru a putea sta față cu situația schimbată. Și emularea aceasta absurdă se va întinde, luând proporții din ce în ce mai îngrijorătoare, până ce, în sfârșit, așa se va rupe, unde e mai subțire.

Și așa e mai subțire chiar în Monarhia noastră, care nu mai poate suporta povara enormă a impozitelor. Relațiile ei financiare sunt mult mai modeste ca ale Germaniei și, desigur, că nu vor putea susține emularea cu colosul dela Nord, a cărui stăpânire cuprinde jumătatea celor două continente.

Urmarea inevitabilă e tot războiul, căci — urcarea speselor, dela o vreme, trebuie să se poticnească.

„Berliner Tageblatt” ocupându-se de mobilizarea Rusiei, constată, că trebuie răspuns cu toată energia acestor aberații și, la caz de lipsă, *chiar cu arma*. Monarhia austro-ungară — spune numitul ziar — nu mai e capabilă să susțină 600 mii soldați echipați de războiu. Cercurile din Viena și Budapesta au ajuns la convingerea, că e *mai de preferit răfuiala definitivă decât a îndura spaimă continuă*.

Atitudinea, ce o dovedește Rusia, mai ales față de Austro-Ungaria, e de așa natură, încât un stat conștiințos nu o mai poate tolera. Dar și pentru imperiul german a sosit clipa, când trebuie să exclame: „Până aici! Și mai departe nu!”

Așa crede ziarul din Berlin — și noi n'avem motiv de a ne îndoi în scrisul lui.

În orice caz, zarea începe a se posomorî iarăș; evenimentele se pot precipita, în mod neașteptat, la primăvară.

Inspectorii regești și școlile confesionale. Sunt prețioase mărturisirile, pe cari le-a făcut, prim-ministrul Tisza referitor la școlile confesionale și inspectorii regești. Acești din urmă, după cum știu în primul rând preoții noștri dela sate, au fost conduși în afacerile lor de un extrem șovinism și au pus piedeci în toate privințele școlilor românești. Unde au putut băga vină au excepționat edificiul școlii, aranjamentul, poziția și atele, silind prin multe locuri ca bieții oameni să-și dărâme școala până în pământ, și să-și clădească alta pe motive de nimica.

Unuia nu i-au plăcut ferestrele, pereții, altul a aflat, că are cu câțiva metri pătrați mai puțină lumină, al treilea, că e prea aproape de biserică și astfel au lăsat multe comune fără școli ori le-au silit să-și predeie școala statului. Cartea dlui dr. Micu despre școlile confesionale din comitatul Hunedoarei este un prețios document în privința aceasta. Deputații naționali români au luat cuvântul de repetiteori în dietă cerând guvernului să pună capăt abuzului, dar fără rezultat. Toate guvernele anterioare s'au nuzit ca prin șicane de natura aceasta să se împuțineze numărul școlilor confesionale românești și comunale, să-și predeie edificiile școlilor statului. S'a întâmplat în multe locuri, că în astfel de edificii excepționale s'a introdus școala de stat și edificiul a fost bun. Conteșe Tisza a zis în privința aceasta următoarele:

E fără îndoială On. Casă, că șovinismul extrem al organelor ministeriale și zelul extra-ordinar în anumite chestii de edificare au pus de multeori prin provocarea neobișnuită a greutăților de altă natură astfel de stavili în calea dezvoltării școlilor confesionale prin cari, după părerea mea, au trecut peste țintă, ceea ce e mai mult decât executarea strictă și corectă a legii. Eu doresc ca până când legea e lege, să fie executată corect în toată întinderea sa și cinstit. Trebuie să executăm și § 18 acolo, unde despre instrucția băieților maghiari nu ne putem îngriji într'un mod mai practic. Nu țin de corectă executarea legii, ca să închidem școlile confesionale pe titlul insuficienței clădirii și după aceea facem ani de-a rândul în același edificiu instrucția școlii comunale sau de stat. Cazuri de aceste au obvenit, aceste sunt apariții incorecte, datorite unui zel extravagant al inspectorilor, față de cari politica națională corectă pretinde, ca legea să se execute corect, obiectiv și loial.

Chestia românească în dietă. Vineri în 6 Martie s'a început în Camera ungară discuția asupra vorbirii ministrului prezident contele Tisza, privitoare la chestia românească. Primul orator a fost dl deputat național dr. Teodor Mihali, a cărui cuvânt îl reproducem la altă parte a foii noastre.

Contele Tisza a răspuns imediat, zicând, că guvernul va inaugura o politică dreaptă față de toate popoarele din țară.

Următorul orator, contele *Apponyi* a apostrofat pe ministrul-prezident pentru recunoașterea partidului național român și inaugurarea unei politici de a trata diferitele popoare din țară ca grupuri etnice deosebite. Oratorul recunoaște dreptul fiecărui cetățean de ași aranja afacerile sale culturale, economice pe baza legilor existente. Nu recunoaște însă nici când existența grupurilor etnice deosebite, deoarece aceste sunt în contradicție cu ideea statului unitar național maghiar. Privitor la legea așa zisă *Apponyiană* a zis, că el a intenționat ca fiecare cetățean ungar să aibă ocazie a învăța l. ungurească și sentiment unguresc. A făcut unele dispoziții ca în cadrele acestei legi să se facă instrucția și în limba naționalităților în școlile de stat, dar aceste dispoziții nu au fost duse în îndeplinire din cauza renitenței și șovinismului organelor subalterne. Dificultează atitudinea contelui Tisza privitoare la instrucția religiei în l. maternă mai ales în școlile medii.

Tisza răspunzând constată, că *Apponyi* ca ministru al instrucției a fost condus în mare parte de străluciri externe. Dispozițiile lui privitoare la jurământul învățătorilor, ca să fie buni patrioți și tablele de tinichea cu emblemele statului pe edificiile școlare nu le poate considera de un mare succes. A edificat în schimb, în sate mizerabile

clădiri școlare cu 30—40—50 mii coroane, unde școala existentă făcea serviciul destul de bune.

Mangra redivivus. În coloanele „Telegrafului român” din Sibiu își face din nou apariția faimosul călugăr dela Oradea mare Vasilie Mangra.

Intr'un *prim* face pe apologetul scrierilor sale istorice, iar într'un alt articol al aceluiași număr din Telegraful răspunde „sicofanților” săi. E la tot cazul o curioasă coincidența reapariția minunatului călugăr dela Oradea acum după — eșuarea tratativelor. *Das Opfer liegt — die Raben steigen nieder.* — Jertfa a căzut — corbii se coboară. — Norocul nost, că deocamdată numai în coloanele Telegrafului român!

Contele Tisza în audiență la Maj. Sa. Din Viena să anunță, că Sâmbătă la orele 10¹/₄ prim ministrul contele Tisza a fost primit în audiență de Maj. Sa. În decursul audienței prim ministrul ungar a făcut raport Maj. Sale *despre decursul debaterii parlamentare ce s'a început în chestia românească.*

Delegațiunile se vor întruni între 23—25 Aprilie la Budapesta și sesiunea va fi deschisă de însuși Maj. Sa, care îndată după Paști va sosi acolo.

Chestiunea românească în cameră.

Discursul dlui Dr. Teodor Mihali.

I. Mihali: On. Camera! Am conștiința deplină a răspunderii mari, cu care dătoez partidului meu și problemelor de ordin public ale țării, când iau cuvântul la răspunsul de mare importanță, dat de primul ministru,

relativ la chestiunea românească. Simt, că azi, când contrarii noștri politici vor să întunece cu mijloace false dreptatea cauzei noastre, răspunderea mea, în actualele stări politice turburi, se potențează. Am însă, în situația mea grea, mângâierea, că cauza existenței naționale a poporului românesc, cauza intereselor lor vitale, e atât de clară, atât de justă, că ea nu poate fi întunecată prin viclenia și prin intrigi, și am credința, că va ieși totuș învingătoare din lupta grea ce poartă.

Înainte de ce m'aș ocupa de meritul răspunsului, dat de primul ministru, dați-mi voie să fac, în numele partidului meu, câteva declarații principiare.

Partidul național român, consecvent programului, țintei ce și-a fixat dela început, n'a pierdut din vedere niciodată interesele țării, monarhiei și dinastiei; s'a luptat atât în trecut cât și în prezent în spirit constituțional, cu arme legale și pe cale pașnică pentru asigurarea intereselor de existență națională ale poporului românesc.

C. Fernbach: Vedem și din cazul dela Dobrițin! (Sgomot mare. Voci din băncile guvernamentale: Să-l auzim pe autor!)

I. Mihali: Partidul național român, atât întrecut cât și în prezent, a fost pătruns de gândul unei soluții pașnice, ori de câte ori factorii de cadere s'au adresat către noi în scopul unei debateri pașnice a chestiunii de naționalitate. Partidul național român a onorat întotdeauna inițiativele de acest fel, le-a întâmpinat cu cea mai mare obiectivitate și loialitate.

Nu voin să evoc trecutul îndepărtat: ajunge, pentru clarificarea chestiunii, să mă refer numai la tratările, la cari am luat singur parte, în calitate de bărbat oficial al partidului meu și pe cari le cunosc nemijlocit.

Cea dintâiu încercare de acest fel s'a

FOIȚA.

Patimile și moartea Domnului nostru Isus Hristos.

— După relațiunea celor patru evangeliști. —
De: Sfântul Alfonso de Liguori.

I. Intrarea lui Isus în Ierusalim.

„Iată împăratul tău vine la tine blând și șezând pe azină și pe mânz fiul celei de supt jug”. (Mt. 21. 5). Sosind vremea patimilor Domnului a pornit din Vitania ca să intre în Ierusalim. Să privim numai pa-ciința lui Isus Hristos, care deși e împăratul ceriurilor a vrut să intre în Ierusalim șezând pe azină. Ierusalime, iată împăratul tău! Vine la tine plin de blândete și umilință. Nu te turbura. Nu vine să te stăpânească, nici să pună mâna pe comorile tale. El e dragoste și îndurare, vine numai ca să te mântuiască și prin moartea lui vrea să-ți dăruiască viața.

Poporul de mult îl încunjura cu dragoste pentru minunile ce le făcea, și după învierea lui Lazar alergau la dânsul într'un număr din ce în ce mai mare. Unii veșmintele și-le aruncau înaintea Lui, iară alții tăiau ramuri verzi și îi presărau calea.

Cine ar fi crezut, că pe dulcele Isus, Domnul și Răscumpărătorul nostru, pe care acuma îl primesc cu atâta cinste, să-l vedem peste câteva zile tot pe drumul acela cu crucea pe umeri ca un făcător de rele?

Indurate Doamne! Numai pentru aceea ai intrat în cetate cu pompă atât de minunată, ca patimile și moartea ta să fie cu atât mai ticăloasă? Laudele aceste cu care te primește orașul nemulțămitor să vor schimba peste câteva zile în batjocură și hulă. Acuma strigă: Osana Fiul lui David! Binecuvântat e cela ce vine într'un numele Domnului. (Mt. 21. 9). Dar nu peste mult vor striga: Restegnește-l restegnește-l! Acuma își aruncă veșmintele în calea ta, dar nu peste mult te vor desbrăca de cămașă ca să-te sbiciuiască și să-te restignească. Acuma rup stâlpii ca să-ți presare drumul pe unde mergi, dar nu peste mult vor împleți cunună ca să-ți sângereze capul. Te preamăresc acuma, dar nu peste mult vor arunca blăstăme și sudălmi asupra ta.

Iubite suflete, scoală-te, aleargă la picioarele Mântuitorului și prosternându-te strigă cu încredere și dragoste: Binecuvântat e cel ce vine într'un numele Domnului! Fii binecuvântat totdeauna dulce Isuse, care vii să mă mântuiești. De nu veniai tu, toți fi perzării am fi.

Și dacă s'a apropiat văzând cetatea a plâns de dânsa. (Luca 19. 41). A plâns de

nefericirea cetății gândindu-se la nerecunoștința și pustiirea ei.

Doamne Dumnezeule! Tu verși lacrimi pentru nerecunoștința Ierusalimului, dar tot odată plângi și pentru nerecunoștința și pierirea mea. Mântuitorule Sfinte! Tu plângi văzând osânda ce mi-o atrag asupra mea alungându-te din inimă și când te constrâng să mă arunci în iad; cu toate că ți-ai jertfit chiar și viața ca să mă scapi de muncile lui!

Cerescule Părinte! Pentru lacrimile acestea ale Fiului Tău te rog dă-mi adevărată părere de rău pentru păcatele mele! Și Tu milostive Isuse îndură-te spre mine! Iată îmi urăsc toate păcatele cu cari te-am vătămat; le urăsc mai mult decât orice și-mi propun firm, că nu voi păcătu mai mult și că nimic nu voi iubi mai mult afară de Tine.

Intrat-a Isus în Ierusalim, unde ziulica întreagă a petrecut-o învățând poporul și vindecând neputincioșii

Era sdrobit când s'a apropiat seara, — și iată că nu s'a găsit om, care să-l cheme să se odihnească la el. Astfel a fost silit să se reîntoarcă în Vitania.

Dumnezeule Sfinte! Te resping alții, dar eu nu vreau să fac ca ei. Nefericite momente au fost acelea, când cu nerecunoștință te-am alungat din inima mea. Dar iată îmi deschid ușile inimii mele să Te

făcut în 1984, în luna Maiu, în memorabilul timp, când 25 membri ai comitetului național român erau puși pe banca acuzaților la Cluj. Pe atunci guvernul liberal chemase la Budapesta pe bărbații de încredere ai partidului național român și în special pe cei doi mitropoliți ai bisericilor române, dar dupăce tratativele urmate cu aceștia n'au dat nici un rezultat, urmarea a fost, că cei 25 membri ai comitetului au fost osândiți la Cluj, în total la 55 ani de temniță. Noi suportam liniștii marile poveri ce ni-s'au dat, dar după un an, Majestatea Sa a grațiat pe prizonierii noștri. Eliberați membrii comitetului, guvernul lui Bánffy ne-a întrebat ce atitudine vom lua față de faptul grațierii și care va fi atitudinea noastră politică în viitor. Am delegat atunci o comisie de trei, care i-a adus ministrului președinte la cunoștință, că Majestații Sale îi suntem cei mai recunoscători pentru grațiere, iar privitor la activitatea noastră politică din viitor i-s'a spus, că vom munci în sensul țintelor noastre programatice, luptând mereu pentru apărarea intereselor poporului nostru și pentru realizarea drepturilor noastre. Urmarea a fost, că după manifestul ce am publicat, ni-s'a croit din nou o pedeapsă de câte o lună temniță.

Fie-mi permis să amintesc, că în vara anului 1894, cam prin August, ministrul Hieronymi venise în Ardeal cu misiunea să rezolve problema de naționalitate și se înceapă tratări de pace cu comitetul național. E caracteristic, că în același timp, când ministrul Hieronymi declarase în ordinul său, neexistența partidului nostru național, când membrii comitetului au fost loviți cu grele osânde și temniți, a ținut totuși de cuviință să stea de vorbă cu comitetul nostru național și să se sfătuiască cu noi asupra modalităților unei soluții pașnice. E natural, că situația

noastră e foarte dificilă, pentru că nu e lucru ușor să iai în chestiuni de ordin public atitudini categorice, într-o vreme când la spate ești amenințat cu sbiciul unor pedepse temniciare atât de grele. Tratările de pe atunci se învârteau mat mult în jurul unor chestiuni personale și erau menținute în alternativă, că ori ni-se vor ierta temnițele dându-ni-se și mandate de deputăție, ori vom rămânea cu osânda. Așa fiind așezate tratările, n'au dat rezultate, pentru că noi aveam și pe atunci credință tare, că chestiunea de naționalitate nu se poate rezolvi temeinic și spre liniștea obștei, decât dacă vor fi excluse toate interesele personale și cele de partid și dacă se va căuta, obiectiv, asigurarea intereselor poporului. (Aprobări).

În consecință, noi, membri de pe atunci ai comitetului, am preferit partea mai grea a soluției și am intrat în temniță.

Alte tratări au avut loc în 1906, în timpul regimului coaliționist, când membrii comitetului și metropoliții celor două biserici române au fost chemați la primul ministru Wekerle. Cred, că miniștri de atunci își aduc aminte de tratările ce decurgeau în cadre generale și al căror rezultat era, ca se găsim înainte de toate un modus vivendi, remediindu-se doleanțele de la ordinea zilei și ajungând guvernul în situație să cunoască natura acestor doleanțe. Am fost invitați să le cuprindem în scris și noi le-am și înmănat primului ministru Wekerle. Adevărat, că rezultatul nu s'a obținut, întru cât ordonanțele ministrului de interne Andrassy privitoare la întrebuintarea limbii în administrație, — care ordonanță conține fără îndoială și părți de preț — n'a dat în viața reală nici un rezultat, rămânând ea pe hârtie, ne pusă în aplicare. Am pățit întocmai ca cu legea de naționalitate, care glăsuiește foarte frumos pe hârtie, ba în fața

lumei mari a ajuns și lege, argument de excelență și paradă, dar care n'a avut nici un folos pentru noi.

A patra încercare de acest fel a avut loc între partidul național român și între guvernul contelui Khuen, cu ocazia venirii la putere a acestuia și pot să afirm, că contele Khuen ne pusese în perspectivă o politică de naționalitate de mare proporții.

Am amintit toate acestea, numai pentru că să dovedesc de tot simplu, că partidul nostru a încercat în totdeauna o soluție pașnică a chestiunii de naționalitate, și pentru ca să adevăresc în același timp, că și guvernele precedente, ori de câte ori simțeau necesitatea, alegeau aceeași modalitate, pe care a ales-o și guvernul actual.

Mă mir în deosebi de atitudinea partidului kossuthist, care — după cum cei inițiați bine știu — în atingerile de partid ce a avut cu noi, în schimbul nostru de scrisori și adrese, ne-a recunoscut în totdeauna legitimitatea, ne-a recunoscut calitatea de partid chemat să reprezinte interesele poporului românesc și îndreptățit să ființeze și să se organizeze singur. (Mișcare pe băncile kossuthiste). Zic, mă mir foarte mult de atitudinea de azi a partidului kossuthist și dupăce constat că pe băncile kossuthiste unii se îndoiesc...

Géza Polónyi: Da, n'avem nici o cunoștință!

T. Mihali: ...că partidul ne-ar fi socotit pe noi un partid legitim, îmi iau voie să mă refer în special la una din scrisorile ce sunt în posesiunea mea și anume la scrisoarea, care s'a datat la 22 Decembrie 1909 și care mi s'a trimis din partea lui Francisc Kossuth, în numele partidului independist 48-ist. Adresa acestei scrisori sună: „Dlul deputat Dr. Teodor Mihali, ca președintelui partidului naționalist“ (Iaritate pe băncile

primească. Intră, că mai mult mă bucur de prezența Ta, decât de toate comorile lumii. O Dumnezeule meu! Oare va putea să fie ceva în stare să mă despărta de acum de iubirea ta?

II. Sfatul jidovilor și vinderea lui Iuda.

Deci arhirei și farisei au adunat săbör și zicea: ce facem că omul acesta multe semne face? (Ioann 11. 47). Așadară până când se obosea Isus Hristos cu împărțirea harurilor sale împărțându-i pe toți de bunătați și făcând minuni, s'au adunat marii cetății să aducă judecată de moarte asupra Celui ce dă viață.

Și a zis Caiafa: Nici gândiți, că mai bine este nouă ca să moară un om pentru norod iară să nu piară tot neamul. (Ioan 11. 50). Din ziua aceasta, dupăcum ne spune evangelistul Ioan, își băteau capul cum să-l pearză. Nu vă temeți jidovilor! Răscumpărătorul vostru nu fuge dinaintea voastră. Doară pentru ca să sufere moarte a venit pe lume și ca prin moartea aceasta să mântuiască toată suflarea omenească de osânda vecinică.

Dar iată Iuda. Merge înaintea arhierilor și zice: Ce vreți să-mi dați mie, și eu îl voi da pe el vouă? (Mt. 26. 15). O, câtă bucurie vor fi simțit jidovii, văzând că li-se îmbie prilej ca să-și poată îndestuli ura nutrită față de Isus Hristos. Doară unul dintre învățăcei lui îl vinde, ba cei

mai mult e aplicat chiar să-l dea în mâinile lor.

Durere, dar e adevărat! Tocmai așa să bucură și diavolul, tocmai un asemenea răs drăcesc să aude în iad, când creștinul, care ani dearândul a fost învățăcelul Domnului, deodată, pentru un folos ticălos sau o plăcere mârșavă îl vinde.

Iudă, Iudă! De să va mai îutâmpla vre-odată să-ți tradezi pe Domnul Dumnezeu tău, cel puțin cere prețul pe care îl merită! Și tu faci vânzare cu contract pe lângă prețul mizerabil alor 30 de arginți? Iară ei au pus lui treizeci de arginți. (Mat. 26 15).

Iubite suflete, întoarce-te dela Iuda; cearcă să pătrunzi cu o privire în internul tău! Spune-mi tu pe ce preț ai vândut darul lui Dumnezeu inimicului?

Isuse al meu, mi-se înroșește fața de rușine, când mă gândesc că m'am purtat cu atâta nevrednicie față de tine. O de câte ori ți-am întors spatele, de câte ori te-am jertfit după placul meu pentru o plăcere momentană plină de scârbă!

Bine am știut, că voi perde pretinția prin păcatele acestea, și totuși am fost în stare să jertfesc o atare pretinie pentru un preț de nimica. Ce bine ar fi fost să fi murit înainte de a te tracta cu atâta ne-cuviință! Isuse Dumnezeule! Imi pare rău din tot sufletul și din toată inima! Ce bine ar fi să mor de durerea asta!

Dar să vedem bunătața lui Isus. Bine a știut de vânzarea lui Iuda și totuși nu l'a respins când s'a apropiat de El, nu l'a privit ca pe dușman, ci l'a primit ca și de altă dată. l'a invitat la masă și aici îl face atent cu blândețe să-și aducă aminte de tradare, dar numai cu scopul ca să-i moaie inima și să cugete la grozăvenia ce avea să-o facă. Și văzându-l că se împetrece a făcut mai mult, s'a prosternut înaintea lui, i-a spălat picioarele, numai să se întoarcă.

Isuse Dumnezeule! Așa mă tractezi și pe mine, Te-am vătămat și te-am vândut; Tu nu mă respingi dela fața Ta, ci mă privești cu dragoste, mă chemi la masa ta și-mi dai sfânta cuminecătură! Mântuitorule sfinte, o de te-aș fi iubit totdeauna! Nu mă voi mai depărta dela picioarele Tale, și nici odată nu voi înceta a te iubi.

(Va urma).

Cugetări.

Culese de I. P. C.

Înaintea ochilor să-ți atârne tot de-auna ziua cea din urmă. Dacă te scoli, nu ești sigur, că vei ajunge seara; dacă te culci, nu știi de bună seamă, că vei ajunge ziua de mâine.

Sf. Vasiliu.

guvernamentale. Sgomot în stânga. S'auzim! S'auzim! Președintele sună). Conținutul scrisorii e următorul (citește): „Partidul regnicolar independist 48-ist. Budapesta, 22 Decembrie 1909. Francisc Kossuth. Stimate prietene! Conform hotărârii aduse de cameră în 22 c., cei 21 membri ai comisiei pentru adresă trebuie aleși în ședința din 28 c. Partidul independist, în ședința sa de azi, a luat hotărârea, ca comisia să fie compusă, în conformitate cu raportul numeric din cameră al partidelor, după cum urmează: 7 membri să aleagă partidul independist și 48-ist, 5 membri partidul kossuthist independist, 4 membri partidul constituțional, 1 membru stânga, 1 membru partidul popular, 1 membru partidul naționalist, 1 membru deputații croați și, în sfârșit, un membru să fie desemnat dintre deputații în afară de partide. Te rog cu toată stima să binevoiești a lua la cunoștință hotărârea asta a partidului independist, a* aduce lucrul la cunoștința partidului de sub conducerea ta și a ne comunica aprobarea voastră binevoitoare, dimpreună cu numele deputatului pe care-l desemnați pentru acest loc în comisie, așa ca tipărirea buletinelor de votare să se poată face la timp. Cu salutări patriotice Francisc Kossuth“.

E ciudat, on. cameră, cum membrii partidului kossuthist observă azi o atitudine diametral opusă, nu vor să știe de existența partidului nostru, ceea ce nu e de altfel ofensător pentru noi ca personaj, dar e ofensător pentru poporul nostru. Pentru că oricum s'ar privi chestiunea, noi reprezentăm aici un popor de trei milioane. (Mișcare. Voci din dreapta: Nu-i adevărat! Sgomot).

I. Siegescu: Noi îl reprezentăm!

T. Mihali: Dv. nu reprezentați programul ideal al poporului românesc! (Sgomot).

Gy. György: Deputați unguri, nu deputați români!

(Va urma)

Crestături.

Scriitorul de renume universal M. Maeterlinck a fost pus luna trecută — la „Index“. Hotărârea asta a congregației române a stârnit unele nedumeriri. E vorba însă mai ales de unele opere recente a autorului, absolut excepționabile din punct de vedere bisericesc, cum ar fi de pildă: „Moartea“ etc. Pur și simplu se atrage atenția lumii creștine asupra ideilor greșite a autorului, oprindu-se citirea acestor cărți fără îngăduința forurilor bisericești.

Anumite grupări anti-creștine, dorind cu orice preț să provoace rezonul credincioșilor față de acest „veto“ al bisericii, iscodesc câte neadevăruri toate. Astfel la o săptămână-două în urmă se plasează în ziarul din străinătate știrea, că popularul scriitor Jules Verne e pus deasemenea la „Index“. Se înțelege, că toată știrea e o scornitură. La tot cazul e bună, ca să fie reprodus și într'un cotidian de-al nostru. Ceea ce s'a și făcut, însoțindu-o cu câteva vorbe „de spirit“. Asta înseamnă — vorba d-lui Iorga — a lua informații din ziarul jidovite.

*

În sfârșit se anunță în chip neîndoios apariția Bibliei lui Clain, în haină nouă românească. Știrea asta trebuie să umple de

bucurie toate inimile românești. Evenimentul acesta va fi — mai pe sus de toate un titlu de legitimă mândrie pentru biserica noastră unită. Chiar abstrăgând de la folosul real, ce va urma pentru viața bisericească, prin noua tipărire a Bibliei dela Blaj se îndeplinește o mare operă culturală, merită să perpetueze în istoria neamului numele ce și-a câștigat Blajul și până acum prin unire.

*

După interesul, ce s'a arătat în toate părțile față de tipărirea Bibliei românești, dela Blaj, sunt întemeiate nădejdi, că se va desface grabnic în cercuri cât mai largi.

Ar fi de dorit, ca înainte de toate să se tipărească Testamentul nou, și încă în ediție cât mai ieftină, așa cum s'a făcut și se face la toate neamurile. La ungurii catolici de pildă traducerea cea mai nouă a Test. nou se vinde în broșuri mici a 30—40 fileri.

O societate bisericească-literară (catolică) a croaților a tipărit mai nou Evangeliile și Faptele Apostolilor într'o ediție format mic, cu păreți tari, și se vinde exemplarul numai cu 50 fil. S'au tipărit 55 mii exemplare și se simte deja lipsa ediției a doua. Așteptăm deci cu sete ediția românească în 10 mii de exemplare.

*

Fiind vorba de răspândirea Bibliei românești, credem, că cel mai frumos rezultat se va ajunge totuși pe calea oficiilor parohiale — trimitându-se adecă un număr de exemplare fiecărui preot eventual prin oficiile protopopești. Preotul ducând broșurile la biserică, le va arăta — după liturgie — credincioșilor, îndemnându-i să le cumpere și notându-și numele aceluia, dela care va avea să ceară prețul.

E îndeobște cunoscut, că lumea noastră, și mai ales țărani nu se prea îndeamnă să cumpere decât ceea ce văd, ceea ce cuvintele stăruitoare — fie acelea cât de frumoase — nu-și prea au efectul, dacă nu li-se arată lucrul lăudat. Aiei e biblioteca Astrei de pildă. Sum convins, că arătându-se economilor zece broșuri și un calendar — pe lângă câteva cuvinte simțite — se prezintă mai mulți aboneați, decât pe lângă o duzină de prelegeri teoretice.

Și acum fiind vorba de o chestie, așa de însemnată, ca răspândirea cuvântului dumnezeesc între oameni de ce nu ne-am conduce de un spirit mai — practic, de ce n'am întrebuița chiar — o silă morală între margini potrivite? Ei, dar gândurile ne duc prea departe. Suntem încă în așteptarea Bibliei românești.

ez.

Din dieceza Lugojului.

Din prilejul sinoadelor protopopești de primăvară, Ordinariatul episcopesc al Diecezei Lugojului în „Foia oficioasă“ cu dtul 1 Martie a. c. a supus desbaterii membrilor din sinoadele protopopești diecezane, un bogat program constator din 12 puncte, care pertractându-se în mod conștientos va aduce, fără îndoială, multe îmbunătățiri atât pe teren bisericesc cât și pe teren cultural.

Va fi supusă desbaterii sinoadelor protopopești chestia atât de arzătoare și mult discutată a uniformității ce ar trebui obser-

vată de toți preoții întru îndeplinirea serviciului Dumnezeesc. Pentru atingerea acestui scop sinodaliștii din cura animarum vor avea:

1. Să desbată amănunțit toate acțiunile dela s. liturgie și prin un referent pe care-l vor alege să noteze toate datinele din deosebitele parohii și să facă propunere concretă, cari acte și datini ar trebui să se susțină, ca astfel intrând la acest ordinariat propunerile din toate districtele protopopești să se poată uniformiza ceremonia pentru întreaga Dieceză. Propunerea aceasta se va înalătura la protocolul sinodului districtual.

2. După ce în Dieceză să folosește mestecat liturgierul cu cirile, apoi edițiunea din 1890 și cea din 1905, cări în unele privințe variază una de cealaltă, dar chiar și cuvintele de consacrare să deosebesc în fiecare din acestea edițiuni, pentru uniformitate e de lipsă ca toți preoții să folosească numai edițiunea din 1905, de oarece din edițiunile anterioare nu mai sunt destule exemplare, drept aceea sinodul va medita și va comunica cât timp crede că ar fi de lipsă, ca toți Preoții cari azi folosesc edițiunile mai vechi să se dedeie cu edițiunea ultimă după care timp să se scoată din uz edițiunile mai vechi.

Din deciziunile aduse în Conzistorul plenar ținut la 15 și 16 Aprilie 1912, afară de regularea statutelor fondului preoților deficienți și viduo-orfanal și de începerea activității Esactoratului diecezan, Ordinariatul remarcă înființarea reuniunii de înmormântare, care se va face îndatăce statutele vor primi aprobarea Ministrului de intern, căruia îi sunt înaintate.

Privitor la înființarea „Reuniunii pentru misiuni sante a preoților din dieceza gr.-cat. a Lugojului“ a căreia prezident a fost numit R. d. Nicolau Nestor canonic, să lasă sinodaliștilor se citească cu atențiune statutele acestei Reuniuni, anunțându-se cei-ce doresc să fie membrii ordinari, ca cel mult în săptămâna de după s. Paști să se poată conchema adunarea de constituire.

Un punct însemnat din deciziunile Conzistorului plenar a fost: Reuniunea femeilor gr.-cat. din dieceza Lugojului, care s'a înființat deja în mai multe parohii. Ca aceasta Reuniune pie să iee un avânt și mai mare și să aibă sub ocrotirea sa binefăcătoare pe toți credincioșii din dieceza Lugojului, dorința Episcopului și Coasistorului plenar este, ca în fiecare parohie să se înființeze reuniunea aceasta, obligând totodată pe preoți ca până în 15 Iulie crt. să subștearnă prin oficiile protopopești protocolul adunării de constituire.

Reuniunea va fi condusă din centru și ca lucrarea reuniunilor singuratică se fie uniformă și concentrică, toate parohiile se vor constitui în comitete districtuale alegându-și prezidentă, viceprezidentă și secretar, fiind director districtual totdeauna din oficiu șeful tractului protopopesec.

Pentru sinodul din toamna anului 1914 pentru toate districtele protopopești din dieceză s'a ales tema: „Despre viața clerului“, care se va lucra după tit. VII c. I—VII din conciliul provincial I.

Disertantele va avea să desvoalte materia cât se poate de amănunțit, arătând a) intențiunea și scopul sinodului provincial; b) cum s'au îndeplinit acestea dispozițiuni din partea preoțimii districtuale și diecezane

(fără de numirea persoanelor); c) ce ordinațiuni și dispozițiuni ar trebui să se aducă în privința aceasta.

Disertația trebuie scrisă curat și legibil și înaintată oficiului protopopesc cel puțin cu 2 luni înainte de ziua în care se va ține sinodul districtual de toamnă, de unde se va împărți îndată la doi censori aleși în sinodul districtual de primăvară, cari își vor cuprinde observările și critica lor în scris.

Atât disertațiunea cât și criticele se vor alătura la protocolul sinodului.

Cea mai bună disertațiune să va publica în „Foaia Oficioasă” și se va premia. Sinoadele se vor ține în tot locul în zile de lucru, spre a nu fi împiedecați preoții dela sf. Liturghie celebrândă acasă în Dumineci și Sărbători.

Reviste.

Prințul de Wied în Albania.

Dupa cinci sute de ani de sclăvie, Albania încă sărbătorește zilele memorabile și pline de entusiasm. Principele de Wied al Albaniei în 7 l. c. la orele trei după amiază a sosit, ca să-și ocupe tronul. Aplauzele de însuflețire, urările de bine și bucuria poporului a fost de nedescris. Prințul a fost însoțit de o mare suită. Il așteaptă o grea problemă și o muncă uriașă.

Prințul, care până acum n'a convenit decât cu notabilități din noua lui țară, va avea ocazia să se convingă de starea mizeră a supușilor săi, cari și azi în privința civilizației stau pe o treaptă cu cei din evul mediu.

În Albania cu zile și săptămâni înainte s'au făcut probe cum să-l primească, pe desrobitorul sclăviei de cinci sute de ani.

Metropolitul din Scutari, a prezentat împăratului Wilhelm un memoriu, subscris de peste 30,000 notabilități și supuși albanezi, cerând, ca de noua reședință albaneză să designeze orașul Scutari. Orașul Durazzo — după ceia mai noi știri — va servi de capitală numai pentru un timp interimar, căci s'au făcut deja toate pregătirile, pentru-ca sediul să fie transpus în Scutari. După informațiile ce le avem la introducerea noului principe au venit delegați și oaspeți din toate părțile, chiar și de peste Ocean.

Diverse.

Casina română din Blaj. Duminecă, în 8 Martie a. c. s'a ținut a XVIII. adunare generală a Casinei, cercetată de membri foarte numeroși. Din raportul anului trecut extragem următoarele date: Casina a avut în total 88 membri, anume: 3 membri onorari, 22 membri pe viață, 55 membri ordinari și 8 membri extraordinari.

Intratele Casinei au fost: 5250 cor. 58 fil., ieșitele 4818 cor. 60 fil., restul activ: 431 cor. 98 fil.

Statul activ e de: 3552 cor. 16 fil. Fondul Iuliu Mihályi: 233 cor. 99 fil.

Cu aceasta ocaziune s'a ales în Comitetul Casinei pe un nou period de trei ani. Președinte: dr. Izidor Marcu; vicepreședinte: dr. Ambroziu Cheșan, membri în comitet: dr. Iuliu Maniu, Iacob Mureșianu, Gavrilă Precup, Ioan Fodor, dr. Victor Macaveiu, dr. Alexandru Nicolescu, Aurel C. Domșa, dr. Cornel Ordace; Secretar: dr. Alexandru Borza; cassar: Traian Gherman; econom: Valeriu Suciu; bibliotecar: dr. Alexandru Rusu.

Lucrările Parlamentului Român. Parlamentul, care a fost deschis își va grăbi, lucrările, pe cât va fi posibil.

Discuția la adresa de răspuns la mesagiul tronului va dura două săptămâni, câte una la Cameră și la Senat.

Dintre guvernamentali au săvorbească foarte puțini la adresă, astfel ca discuția să nu depășească limitele stabilite.

Se așteaptă ca în Cameră să vorbească la adresă dnii P. P. Carp, C. C. Arion și M. Cantacuzino în numele conservatorilor; Take Ionescu și Titulescu din partea democraților; A. C. Cuza ca naționalist și N. Fleva ca independent.

Din partea majorității va vorbi probabil numai dl C. Banu, care va fi raportor, iar din partea guvernului probabil numai dl Brătianu.

La Senat ar urma să vorbească dnii Maiorescu, Filipescu și Marghiloman, conservatori; Disescu, democrat; N. N. Săveanu și N. Botez, liberali.

Vor răspunde dnii Brătianu și Costinescu în numele guvernului.

*

După discuția la adresă vor fi dezbătute unele proiecte de importanță secundară ca modificarea legii sanitare, a legii incompatibilităților, a legii meseriilor.

În acest timp vor fi cercetate bugetele de cătră comisiunea bugetară a Camerei și vor fi pregătite propunerile pentru modificarea Constituției.

Legea pentru organizarea noilor teritorii va fi adusă în dezbaterile parlamentului după discutarea bugetelor, de oarece proiectul n'a fost încă întocmit.

*

În privința facerii propunerilor pentru modificarea Constituției n'a fost hotărâtă încă data precisă.

Sunt unii deputați, cari cer ca prima citire a acelor propuneri să se facă la 1 Martie, a doua la 15 și a treia la 30 Martie.

Aceiași deputați propun ca sesiunea parlamentară să fie terminată cel mai târziu la 3 Aprilie, astfel ca la sfârșitul acelei luni să înceapă alegerile pentru Constituantă.

E probabil însă, că lucrările parlamentului nu vor merge așa de repede și sesiunea va fi terminată după Paști, cătră sfârșitul lunii Aprilie.

În acest caz alegerile pentru Constituantă ar urma să fie făcute cătră sfârșitul lunii Maiu.

Nou pod peste Nil. În Cairo, oraș în Egipt, s'a inaugurat un nou pod peste Nil. Podul este construit de o societate franceză

și are două părți: una este de 274 metri, a doua de 125 metri, cu o lățime de 20 metri. Podul se poate ridica și lăsa în jos cu ajutorul unei mașini electrice. Construcțiunea aceasta stă în legătură cu creșterea și revărsarea Nilului, și a costat peste șapte milioane de lei.

Procurare favorabilă de articli economici. Aducem la cunoștința economilor noștri de pretutindenea, că subscrisul comitet este gata a mijloci pentru ori și cine i-se va adresa, procurarea articliilor economice amintiți mai jos, lângă cari însemnăm și prețul:

Sămânță de luțernă franceză, 1 kgr. 2 cor.

Sămânță de trifoi, 1 kgr. 2 cor. 40 bani.

Sămânță de napi „Mammuth”, roșii mari, un kgr. 64 bani.

Sămânță de napi „Obendorf”, galbini, rotunzi, 1 kgr. 68 bani.

Sămânță de napi „Eckendorf”, roșii 1 kgr. 68 bani.

Sămânță de mohor, 1 kgr. 32 bani.

Sămânță de ciapă „Zittau”, uriașă, galbină, 20 grame 30 bani.

Sămânță de ciapă „Brauschweig” 20 grame 30 bani.

Sămânță de ciapă „Tripoli Rocca”, 20 grame 30 de bani.

Sămânță de ciapă „Madeira”, 20 grame 30 bani.

Sămânță de salată „Matador”, foarte mare, gustoasă, timpurie, 20 gr. 30 b.

Sămânță de salată „Grof Zeppelin” de iarnă, 20 de grame 30 bani.

Sămânță de salată „Kaiser”, (nouă) galbină, aurie, mare la căpătină, ușor de transportat, 20 gr. 24 bani.

Sămânță de pătrânel de toamnă, 20 grame 10 bani.

Sămânță de pătrânel lung „Zneimer”, dulci, 20 grame 10 bani.

Sămânță de morcovi de vară „Nantes”, 20 grame 24 bani.

Sămânță de morcovi de toamnă „Quadilburg”, 20 grame 24 bani.

Sămânță de ridichi de „Stuttgart”, albi, timpurii, 20 grame 10 bani.

Sămânță de ridichi de Maiu, mari, albe, 20 grame 10 bani.

Sămânță de ridichi de iarnă, negre 20 grame 10 bani.

Sămânță de ridichi de iarnă, albe 20 grame 10 bani.

Sămânță de crastraveți de „Paris”, 20 grame 30 bani, și alți articli economici.

Doritorii, cari vor trimite la adresa subscrisului secretar prețul cum și 20 bani pentru buletinul de expediție și pentru pachetat, 4 bani taxa de inmanuare postală și 20 bani pentru osteneală, drept dăruire pentru un scop de binefacere — vor primi articlii comandați cu posibilă grăbire.

Sibiu, 17 Februarie n. 1914.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.
Pant. Lucașa Vic. Tordășianu.
președinte. secretar.

Necrolog. † Petru Pop, paroh gr.-cat. membru pe viață al Asociațiunii, membru în direcțiune la institutul „Codreana”, virilist în congregațiunea comitatului Selagiu, a repausat în Domnul la 27 Faur, în etate de 58 ani ai vieții și 32 ai preoției, în Babta.

Odihnească în pace!

Tipicul anului 1914.

De *Septimiu Popa.*

Luna lui MARTIE.

2. Dumineca a doua a sf. post și sf. Teodot. — Viers 6 Ev. inv. VI.

Sâmbătă seara 7 din Octoih și 3 din Mineiu dela „un sfințit Martir“ cu Mărire și acum din Octoih. — Stihovna din Octoih cu Mărire și acum din Triod pe viers 6: Făcătorul și mântuitorul. — (Vezi Sâmbătă seara la fiul cel rătăcit).

Duminecă dimineța cele ale Octoihului cu catavasiile „Deschide-voiu gura mea“ — punând după c. III condacul și Icosul vier-sului 6 din Octoih, iar după c. VI condacul și Icosul Triodului. Luminătoarea întâi a învierii, apoi a Triodului dela Dumineca fiului rătăcit. — La laude 6 din Octoih, apoi „Scoală-te Doamne“ și una din Triod: „Celorce umblă în întunericul“ — Mărire: tot aceasta, și acum: Preabinecuvântată ești. După Doxologie Stihira ev. inv. VI. — Liturghie celebrăm a sf. Vasile.

Duminecă seara la Doamne strigat-am punem stihirile pe 10 și cântăm 4 de pocăință din Triod pag. 441: Nu am agonisit... etc. apoi 3 iar din Triod: Fără de măsură... etc. și 3 din Mineiu dela „mai mulți martiri“ cu Mărire și acum tot deacolo. — Facem Văhod și cântăm prohimen: Să nu întorci fața ta. — Stihovna întregă din Triod cu stihurile: „Cătră tine am ridicat...“ și cealaltă urmare a Dumnicilor postului mare cu mătâniile prescise.

În această săptămână Miercuri și Vineri celebrăm liturghia sf. Grigorie, Sâmbătă a sf. Ioan, iar în celelalte zile liturghie nu facem.

9. Dumineca III a sfântului post a Închinării sf. crucei și sf. 40 de martiri. — Viers 7. Ev. inv. VII.

Sâmbătă seara 3 din Octoih, 4 din Triod și 3 din Mineiu dela sf. 40 de Martiri. Mărire și acum din Octoih. După prohimen citim cele 3 parimii ale sfinților. — Stihovna din Octoih, Mărire din Mineiu: „In glasuri de cântări să laudăm — și acum din Triod: „Doamne cea ce ai ajutat. — Tropar întâi al vier-sului 7, apoi: „Măntuiește Doamne poporul“ și în sfârșit a sfinților: Pentru durerile sfinților“.

Duminecă dimineța Troparele ca Sâmbătă seara, iar sedelnele le citim din Octoih. Apoi polieleu, psalmi aleși și sedelnele din Mineiu: „Podoaba sf. Martiri“ etc. Treptele și prohimen din Octoih, Ev. inv. VII și celelalte. — Catavasiile cântăm din Triod: Dumnezeescul Moisi... După c. III Condacul și Icosul sf. 40 de Martiri, apoi sedelna sfinților din Mineiu: „Ostașii lui Hristos“... Mărire din Triod: „Numai cât s'a înfipt“. Și acum tot deacolo: Născătoare de Dumnezeu. — După c. VI condacul și icosul din Triod. — Luminătoarea întâi a învierii VII, Mărire: a sf. 40 de Martiri, și acum: a Triodului. — La laude 4 din Octoih și celelalte din Triod. — La Doxologie după Sfinte Dumnezeule facem Văhod cu sf. cruce. Ajungând preotul la Tetrapod și zicând: „Înțelepciune dreaptă“ pune crucea pe tetrapod, cădind în 4 părți în chipul crucii în vreme ce strana cântă troparul „Măntuiește Doamne. Apoi se cântă: „Crucei tale“ — făcând câte trei mătâni pe rând, cum se

prescrie în Triod la pag. 258—259. — La liturghia sf. Vasile în loc de „Sf. Dumnezeule“ cântăm „Crucei tale“. — Sf. cruce se lasă pe tetrapod până Vineri după ora IX, când se duce iar pe altar.

Duminecă seara la Doamne strigat-am 4 de pocăință dela viers 7 (Triod pag. 445) apoi 3 a triodului: Doamne cea ce ți-ai întins — etc. și 3 din Mineiu dela mai mulți martiri, cu Mărire și acum deacolo. După Văhod prohimen, stihovna etc. tot din Triod. — În săptămâna aceasta liturghii facem ca în cea trecută.

16. Dumineca IV a sf. Post și sf. Ioan dela Scară, — viers 8, Ev. inv. VIII.

Sâmbătă seara 7 din Octoih și 3 din Triod, cu Mărire și acum din Octoih. Stihovna din Octoih cu Mărire și acum din Triod, tropar întâi a vier-sului, apoi cel din Triod: Locuitor al deșertului.

Duminecă dimineța cele ale Octoihului și postului cu catavasiile „Deschide-voiu gura mea“. După c. III condacul și icosul Octoihului și sedelna din Triod, iar după c. VI condac și icos din Triod. Luminătoarea a învierii și a Triodului. Apoi la laude 6 din Octoih, una din Triod, Mărire din Triod — și acum: Preabinecuvântată. Stihira învierii VIII o cântăm după Doxologie. — Liturghie a sf. Vasile.

Duminecă seara 4 de pocăință dela pag. 449 din Triod — apoi 3 din Triod: Să arătăm credincioșii... etc. și din Mineiu dela „un cuvios“, cu Mărire și acum deacolo. După Văhod toate din Triod.

În această săptămână Luni și Marți nu facem liturghie.

Miercuri facem liturghia sf. Grigorie, asemenea și Joi și Vineri. Iar Sâmbătă a sf. Ioan.

Miercuri seara cântăm canonul cel mare al sf. Andrei, iar Vineri seara Acatistul Preasf. Născătoare de Dumnezeu, cum se arată în Triod.

23. Dumineca V a sfântului post. Cuvioasa Maria Egipteana și sf. Martir Nicon și cei împreună cu dânsul. — Vers 1. Ev. inv. IX.

Sâmbătă seara 6 din Octoih și 4 din Triod cu Mărire și acum din Triod. Tropar al învierii și cel al cuvioasei din Triod. Iar rânduiala cuvioșilor martiri o cetim la dupăcinar.

Duminecă dimineța mânecatul cu catavasiile „Deschide-voiu“ din Octoih și Triod întru toate după sistemul Duminecii trecute. Liturghia a sf. Vasile.

Duminecă seara 4 de pocăință din Triod dela pag. 417, — 3 din Triod: Sărăcin Hse... etc. și 3 din Mineiu. Taina cea ascunsă etc... dela înainte serbarea Bunei Vestiri, cu mărire și acum tot de acolo. — Prohimen și stichoavnă din Triod, cu Mărire și acum din Mineiu: Taina cea din veci... etc. și cealaltă rânduială a Duminecilor postului mare.

25. Bunăvestirea sf. Născătoare de Dumnezeu. — Sărbătoare cu deslegare de pește.

Luni seara, ori după rânduiala de acum Luni pe la orele 10 a. m. facem inseratul cu liturghia sf. Grigorie. La Doamne strigat-am punem stihirile pe 10 și cântăm Melodia proprie a zilei: Scapă-ne pe noi Mântuitorule... (vezi Luni seara la stihovna

— Triod pag. 390) de 2 ori, apoi 3 din Triod (pag. 388). Prin multe greșele etc. apoi 3 din Mineiu repetind două, cu Mărire și acum tot din Mineiu. După Văhod și prohimen citim o parimie din Triod și 3 din Mineiu — și continuăm liturgia sf. Grigorie.

Luni seara la 7 ore (iar după obiceiul de acum la 5 ore) ne adunăm în biserică și cetim Dupăcinarul cel mare până la „Mărire întru cei de sus“, după care ieșim cu litia în pridvor, cântând stichirile Litiei „În luna a șeasa“ etc. Ajunși în tindă, după sfârșitul cântărilor preotul cetește rugăciunile litiei, după care intrăm iarăși în biserică, cântând Stichoavna: „În luna a șeasa trimis-au fost“ etc. — În vremea aceasta preotul stă lângă masa punerii înainte. — După stichoavnă „Acum dimiți“ „sf. Dumnezeule“ etc. și troparul Bunei Vestiri, — după care preotul cetește rugăciunea binecuvântării pânilor, vinului, grâului etc. Apoi strana cetește ps. 33, iar preotul merge înaintea sfințelor uși. Ajungând la stichul „Bogații au săracit“ — acest stich se cântă de 3 ori pe viers 7, după care preotul binecuvântă zicând: Mărire sfintei... etc. Strana cetește „Exapsalmul“ și se face Mânecatul sărbătoarei, întru toate cum se prescrie la Mineiu. Să se bage însă de seamă, că după Laude nu cântăm Doxologia cea mare, ci cetim Doxologia cea mică. Apoi preotul ectenia: Să plinim rugăciunile etc. Apoi cântăm stichoavna zilei de Marți: — Fiind legat cumplit etc. (vezi Triod pag. 394) cu Mărire și acum din Mineiu: Să se veselească cerurile. — Apoi: Bine este a se mărturisii — Sf. Dumnezeule — Preasf. Treime etc. și Troparul Bunei vestiri, Doamne îndurate spre noi de 40 de ori, Ceeace ești mai onorată — Întru numele Domnului — Preotul Cel ce ești binecuvântat — Strana: Impărate ceresc, pe credinciosul — Veniți să ne închinăm și Oara I. — apoi opust.

Marți dimineța cetim oara III, VI, IX și întipuitoarele, după cari îndată începem Inseratul cu liturghia sf. Ioan. La Doamne strigat-am punem stichiri 10 și cântăm melodia proprie pe viers 1: Cu porfiră împărătească (vezi Triod pag. 396) apoi 3 ale Triodului zilei: Inima mea etc. (pag. 395) apoi 3 din Mineiu ale Bunei-Vestiri: „În luna a șeasa“ etc. și 3 tot din Mineiu dela 26 Martie „Gavriil cel mare“ etc. cu mărire și acum: Trimis am fost“ etc. dela Inseratul din presara zilei de 25 Martie. Apoi Văhod cu Evanghelia, Lumină Lină și prohimenul zilei, după care 3 parimii dela 26 Martie. După parimii ectenia mică cu exclamarea: „Că sfânt ești Dumnezeul nostru“. Apoi se cântă „Sfinte Dumnezeule“ și se cetește apostolul și evanghelia, după care urmează ectenia: Să zicem toți etc. și cealaltă urmare a liturghiei sf. Ioan. Iar Marți seara cetim Dupăcinarul cel mic în tindă ori în chiliile noastre — Mercuri și Vineri facem liturghia sf. Grigorie, iar Joi facem liturghie, — iar Sâmbătă facem a sf. Ioan cu Evanghelia lui Lazar.

30. Dumineca florilor. Atât Sâmbătă seara, cât și Duminecă dimineța întreg serviciul îl facem exclusiv din Strașnic, cum se arată. Iar Mineiul și Octoihul nu-l folosim de loc. Asemenea și Duminecă seara, toate din Strașnic, cu prohimenul „Iată acum“ și cu opustul Dumnicilor postului mare.

Luni dimineața în 31 Martie Măneatul exclusiv din Strașnic, cu Evanghelia, după cum se prescrie la strajnic. În această zi facem liturghia sf. Grigorie cu inserat, cetind după „Să se îndrepteze“ și Evanghelia. Iar luni seara cetim după cinarul cel mare.

Partea Literară.

JACOPONE.

— Povestire. —

Trad. de Ioan Popu-Câmpianu.

(Continuare).

— Intr'adevăr — zise Iulia plecându-și lingșitor capul pe umărul bărbatului său — a fost grea lovitură.

— A fost penitență amară și im va fi până voi trăi. Spune acum, dragă Iulie. ce penitență dorești dela mine?

— Scumpul meu Jaques, permite-mi să fac eu penitență în locul tău. Fac foarte bucuros și nădăjduesc, că Dumnezeu îmi va ajuta.

— O tu Ingerașule — zice Benedetti îmbrățișându-o.

Ce noroc am, că n'ai trăit pe vremea sfinte Agneș. De bunăseamă ai fi câștigat canună de martir. Bine, să faci penitență în locul meu, dacă astfel te simți mai fericită, dar nu te modifică prea mult.

Când Jaques voia să iasă Iulia îi zice zimbând:

— Trebuie și tu să te îmbraci. Am invitat la masă vre-o trei prietini și trebuie să-i primim.

— Vre-o trei trieteni la prânz? Ce idee fericită.

Și Iulia zimbea, văzând ce vesel e bărbatul său.

De atunci a trecut un an. Procurorul era foarte îndestulit cu soția, care i-a realizat toate visurile. Doar era cea mai frumoasă femeie din Italia. Poetii și artiștii bucuroși ar fi adorat-o. Se și aveau ei așa de dragi. Nu le lipsea nimic. Benedetti era om cu vază. — Vedeți — ziceau oamenii — ce nu poate să facă o femeie frumoasă și cu minte, dintr'un bărbat. Și procurorul și-a părăsit datinele cele cele.

Cum am zis, lui Benedetti îi plăcea tot ce era frumos. Chiar pentru aceia sprijinea pe toți artiștii. Intre alții și pe Alghieri. Acesta i-a povestit despre astronomul Tasti. Bietul bătrân a orbit și era zdrobit și sufletește. Steaua, pe care o aștepta nu s'a ivit, și dacă s'ar ivi, n'ar mai putea să o vadă. Ducea și lipsă. Nimeni nu-l cerceta.

— Sfinte Dumnezeule — strigă Benedetti, — pe când eu înot în fericire și bogății, bătrânul acela, care mi-a mântuit viața trăiește în mizerie! Alghieri te rog să-mi faci un serviciu.

— Numai să pot, foarte bucuros, — răspunde poetul.

— Poți, numai să vrei — zice Benedetti. Rugămintea mea nu poate să împiedece pe nici un sfânt.

— Ei spune, ce dorești? — Intrebă Ierentianul.

— Fii mijlocitor, vreau să-mi implinesc o promisiune veche.

— O, acum știu — răspunde Alghieri zimbând.

— Vreau să-i dau lui Tasti o rentă anuală. Dă-i să o înțeleagă, că e veche datorință ce o am față de familia lui. Eu nu pot să merg la el, căci bătrânul mi-ar arunca banii în foc. Spune poți să faci aceasta?

— Trebuie să mă cuget — răspunde Alghieri — cum aș lucra mai înțelepțește.

— Mai înțelepțește? Nu trebuie să-ți mai sfărmi capul. Îți dau atâta aur, cât crezi, că poți să depui pe numele lui Tasti. Pentru aceasta trebuie să te mai cugeți?

— Voiu implini, și mulțumesc lui Dumnezeu, că și-ai mai înmuiat inima să poți ajuta pe un bătrân neputincios — răspunde Alghieri stringând mâna lui Benedetti.

— Mi-e datorință și trebuie să fac. Dar când voiu putea să-mi implinasc datorința și față de tine?

— Fii sigur, că nici odată nu voiu fi avizat la ajutorul tău — răspunde poetul.

— Mă încred în tine Alghieri. Și acum vezi-ți de lucru, căci până ce nu știu, ce ispravă ai făcut nu pot să fiu liniștit.

Lucrul l'a isprăvit. Alghieri era foarte îndestulit, căci bătrânul său prietin nu va mai duce lipsă. Și aceasta are să o mulțumească acelui bărbat, pe care odinioară l'a desprețuit și n'a voit să-i fie prietin.

IV.

Intr'o zi, pe vreme neobișnuită, Benedetti vine vesel acasă. Cu pași grăbiți intră în grădină, unde Iulia se obișnuia să petreacă mai mult. Iulia nu-i acolo. Locul ei e gol.

— Unde e doamna? — întrebă pe una dintre fetele de casă.

— Doamna a mers la biserică să se roage — răspunde fata.

— Ar putea să mai lase din rugăciunile acele multe — răspunde Benedetti mănios. — Știi de bună seamă, că doamna a mers la biserică?

— Da, pentru că a dus și flori să pună pe mormântul contelui.

— De mult a mers?

— Cam de o jumătate de ceas.

— Atunci încă o pot afla acolo.

— Așa cred

— Benedetti merge la biserică. Cât ce intră îl cuprinde un cântec plăcut.

— Sunt aici. Ai venit să mergem acasă? — zice femeia mirându-se că l'a putut atrage la biserică.

— O, tu mică fugară! Tu ești? Nu mergem încă. Am venit numai să te chem să-ți spun o veste minunată.

— Cred, că e bună.

— Bună, dar până sosim acasă nu-ți spun — zice Benedetti vesel.

Locuința lor nu era departe de biserică. Cât ce sosesc acasă Iulia îl întreba.

— Ei, te rog spune-mi vestea.

— Să mă crezi, e mare veste — zice Benedetti șezând. Chiar eu am mijlocit-o. Știi, că de cinci ani n'au mai fost în Todî întreceri. Pe câmpul de joc a crescut iarba și pase vitele. În luna viitoare însă, în onoarea principelui nou născut, vor fi întreceri. Eu le-am exoperat. În jurul principelui sunt atâția călugări, încât n'am prea nădăjdut să-mi succedă. Ei susțin, că astfel

de petreceri au influință rea asupra popoului. Dar totuș am învins. În anul 1268, emulațiile vor fi la noi. Și încă cu o pompă nemaipomenită. Tu ce zici?

— De bunăseamă aceste întreceri, vor mai trezi orașul nostru din amorțeală — răspunde Iulia întristată.

— Il vor desmorți. Va fi ca în paradis. Am comandat pentru elita orașului loje noue. Aici va șede și soția procurorului. Ea va fi cea mai frumoasă. Am chemat și pe principele din Roma, cu principesa Doria, pe contele Taverno, distinsul ministru și încă pe alți membri distinși dela curte. Lojele vor fi un adevărat capo d'operă. Vor fi îmbrăcate în covoare azurii-vineții, brodate cu fire da aur și împodobite cu dantele de Lyon. Ce fâlos voiu fi când lumea va vedea cât ești de frumoasă.

— O, Jaques, pentru ce te fâleşti așa cu mine? Aceasta mă năcejește.

— Te năcejește? Dar cum să nu mă fâlesc cu tine draga mea? Să mă crezi, când știu, că tu ești o comoară, care ajunge mai mult decât ori ce împărăție din lume — cum să nu fiu fericit? — răspunde Benedetti punându-și mâna pe inimă.

— Da e frumos, că mă iubești, dar totuși e prea mare jertfa ce o aduci pentru mine. Să nu uităm nici odată, că Dumnezeu, nu permite să adorăm pe altul mai mult decât pe el.

Benedetti nu zice nimic. Așa mai târziu începe:

— Le-am auzit acestea în biserică. Să le lăsăm călugărilor. Te rog nu mă stropi cu apă rece, chiar și dacă ar fi binecuvântată, când știi, că așa de mult te iubesc. Voiu fi fericit în zilele acele, dar pentru aceea nu voiu fi creștin rău, ca alții mulți. — Vezi, de pildă pe bătrânul Sachi, adeseori se roagă în genunchi, dar a dat vre-un ban pentru săraci? — Nu și-a lăsat propriul copil să ajungă la sapă de lemn, fiindcă nu și-a plătit datoria.

(Va urma).

BIBLIOGRAFIE.

A apărut:

Biblioteca „Unirii“.

1. *Ben Hur*, sau zilele lui Mesia de Levis Valace, 2 vol. 290
2. M. Eminescu, *Studiu critic* —90
3. *Câteva momente din începutul bisericii române*, de C. Auner —20
4. *Nume de familie la românii din Ungaria*, de Alesiu Viciu —12
5. *Din viața lui I. Micul*, de M. Străjan —16
6. *Albertina*, povestire de Dr. V. Bojor —30
7. *Cestiuni din dreptul bis. unite p. I. II.* 340
8. *Cele două fețe ale lumii*, de Nicu —30
9. *Ziua deșteptării*, de Aurel Fodor —16

Biblioteca din Blaj.

1. Vestitorii credinții vol. I. —24
2. Impresii —24
3. Sfânta Casă din Loreto —24
4. Floricele din raiu —24

Proprietar, editor: Vasile Moldovan.

Redactor responsabil: Augustin Gruția.

Balsamul apotecarului A. Thierry

e un mijloc neîntrecut la boale de plămâni și de piept, moderază catarul, oprește flegma, ușurează durerile tusei. Are efect escelent la aprindere de gât, răgușeală și la boale de gâtleej, friguri, în deosebi sgarciuri în stomac și colică. Vindecă boalele genitale și hemoroide, corăță rărunchii și întărește apetitul și mistuirea. Servește tare bine contra durerilor de dinți, a dinților găunoși, contra mirosului de gură și și alte boale de dinți și de gură, încetează mirosul provenit din gură sau stomac. Mijloc bun contra limbricilor. Vindecă tot felul de rănii, orbant, beșici provenite din ferbințeli, buboai, buburuze, rănii provenite din arsură, membre degerate, sgrăbunțe, bube ce-au eșit pe piele dureri de urechi etc. Să nu lipsească din nici o familie, în deosebi când bântuie epidemii de influență, holeră și alte epidemii. Scrie la:

A. THIERRY, apotecă la Ingerul păzitor în Pregrada bei Rohitsch.

12 sticle mici sau 6 mari, ori 1 sticlă mare specială 5'60 K.
La comande mai mari e prețul mult mai ieftin.

Singură veritabilă ALIFIE-CENTIFOLIA a lui THIERRY

împiedecă și oprește înveninarea sângelui. Face de prisos operațiile. Se folosește: la femei cari lăptează, la pornirea lactelului, împotriva impetirii pieptului, la orbant, inflamație de picioare sau de os, rănii, picioare umflate și la mănecarea osului; apoi la răniri de sabie, împunsături, împușcături, tăieturi și sdruncinări, precum și la înlăturarea din corp a obiectelor străine, ca: sticlă, țanduri, pietriș, alice, spini etc., la tot felul de umflături, rănii, carbunc, chiar și la cancer (rac); la negei pe mâni sau la picioare, beșici, rănii la picioare, rănii de arsuri, la slăbire provenită din zăcut mult, beșici de sânge, curgeri de urechi etc. etc.

2 cutii costă cor. 3'60, pe lângă trimiterea înainte a banilor sau cu ramburs. Se capătă la apotecarul Török József, în Budapesta precum și la mai multe farmacii din țară. En gros se află la drogeriile: Thalmayer și Seitz, Erezii Hochmeister și Frații Radanovits în Budapesta. Unde nu e deposit, să se comande direct dela:

A. THIERRY, Apoteca la Ingerul păzitor în PREGRADA (lângă Rohitsch-Sauerbrunn). (70) 17-25.

Concurs de licitațiune minuendă.

Intreprinzătorii doritori de-a executa lucrările necesare la edificarea bisericii din *Preluca nouă* (com. Solnoc-Doboca), conform planului aprobat de Prea Ven. Consistor din Gherla sub Nro 2831/913; prin aceasta să reaceacă, să-și înainteze ofertele în scris, însoțite de cautiunea C. 1300 adeca unamie treisute cor. numărăr, ori hărtii de valoare, Curatoratului din *Preluca nouă* (Uj Haragos) p. u. *Kápolnok-monostor*, cel mult până în 3 Maiu a a. c.; când se va ținea și lițitația minuendă.

Planul și condițiunile de edificare, preliminarul de spese aprobat de Prea Ven. Consistor din Gherla la 22 Martie 913 să poată vedea la preotul local.

Prețul de strigare este C. 10.000

Preluca nouă la 1 Martie 1914.

G. Petrovan
paroh gr.-cat.

Leon Birle
prim curator.

(11) 3-3

Institut de asigurare ardelean

„Transsylvania“

==== SIBIIU ====

Strada Cisdădiei 1-5. Edificiile proprii.

==== recomanda ====

Asigurări împotriva fooului

pentru edificii, recolte, mărfuri, mașini, mobile etc. în condiții avantajoase și cu premii ieftine.

Asigurări pe viață

(pentru preoți și învățători confesionarii romani gr.-cat. avantajii deosebite) pe cazul morții cu termen fix, cu plătire simplă sau dublă a capitalului, asigurări de penziune și de participare la câștig. asig. de zestre și asig. populare pe spese de înmormântare. Mai departe contra accidentelor, infracției (furt prin spargere) asig.

p. pagube la apaducte.

Sumele plătite pentru pagube de foc până la finea anului 1912	K.	5,456,645'67
Capitale asigurate pe viață achitate	"	5,458,689'43
Starca asigurărilor cu sfârșitul anului 1912	foc	133,667'241-
	vieată	11,740,710'-
Fonduri de întemeiere și de rezervă	cor.	2,603,400'-

Prospecte și informații se dau gratuit în birourile Direcțiunii și la toți agenții.

Persoane versate în achiziții cu cercuri bune de cunoștință se primesc în condiții favorabile în serviciul institutului.

(8) 19-?

AU APARUT și se află de vânzare la Librăria

Seminarială din Blaj:

Apostolul sau faptele și Epistolele ss. Apostoli f. 4., broș. 14 — legat în piele	22'—
Evangelia, dela s. liturgie și inserat din ziua întâie a învierii Domnului Hristos, în 7 limbi, Blaj 1880, legată, în folio	1'20
Euhologiu, crudo 6'60 fil., leg. în piele 9'60 fil., leg în piele șagren cu foi aurite	12'—
Liturgier, pe hârtie prima broș. 6 cor., pe hârtie secunda broș. 5 cor., pe hârtie prima leg. 9 cor. pe hârtie secunda leg. 8 cor., legătură de lux	15'—
Orologer, crudo 6'60 leg. în piele 9'60, leg în piele șagren cu foi aurite	12'—
Octoic mic, 8º crudo 1'60 fil. legat simplu	1'90
Octoic cu Pentecostar legat întruna	3'60
Pentecostar mic, 8-o crudo 1'70 fil., leg. simplu	2'—
Prohodul Domnului Nostriu Isus Hristos	—30
Psaltire, broș., 2'20, leg. în pânză 3'—, în piele	4'—
Triod, crudo 13 cor. legat în piele tare și cu copcii	20'—
Antologion sau Mineiul, carele cuprinde în sine slujbele dumnezeeștilor sărbători, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților peste an după rânduiala bisericii răsăritului de legea grecească,	
Tomul I. legat în piele, cu copcii face	32'—
Tomul II. III. legat în piele, cu copcii face	78'—
Toate trei tomurile legate în 2 volume în piele și cu copcii fac	110 cor.